

[Valdemar Thomsen.]

for den anden. Der maa være Lighed for Loven, hvis vi ikke som Nation vil degradere os.

Svend E. Johansen: Den lille kønne Tale, jeg har indøvet som en Tak til Handelsministeren for Svaret paa de Oplysninger, jeg bad om i Gaar, brænder jeg desværre inde med i Dag. Det er ikke blevet klart oplyst af Handelsministeren, hvad han mente med det, han i sin Forelæggelsestale omtalte som beskyttende Foranstaltninger i Straffeloven, Erstatningsregelen og den faste Voldgiftsret.

Der er i hele denne Sags Behandling det ganske ejendommelige Forhold, at Handelsministerens Argumentation for Ophævelse af Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden svinger, efterhaanden som Sagen behandles. Den højtærede Handelsminister anførte, at den væsentligste Anke, han havde mod Loven om Værn for Arbejdsfriheden, var, at Lovens Paragraffer var uklart affattet, og at de derfor rummede Tvivl, naar man skulde behandle Sager efter den. Nu havde jeg ventet, at Handelsministeren, naar han forlanger Klarhed i denne Lov, selv havde givet Klarhed over de Beskyttelsesforanstaltninger, han vilde sætte i Stedet for Loven. Men paa mine direkte Spørgsmaal svarede Handelsministeren, at han med Hensyn til Bestemmelserne i Straffeloven kunde tænke sig, at Lovens Kapitel 27 om Ærefornærmelser og Krænkelser af Privatlivets Fred kunde anvendes, og at det endvidere kunde tænkes, at § 260 om Trusler ogsaa maatte kunne anvendes ved Overgreb, der hidtil er blevet bedømt efter Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed.

Jeg beklager, men jeg kan ikke modtage dette Svar som en Oplysning i Sagen, for naar man kræver Klarhed i Paragrafferne i den nuværende Lov, som foreslaas ophevet, kan man ikke med svævende Svar henvise til visse Paragraffer i Straffeloven, som kan tænkes anvendt. Altsaa maa jeg gentage mit Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister klart og fyndigt: Hvilke Paragraffer i Straffeloven sikrer danske Borgere fri og uhindret Adgang til Arbejde og Erhverv, hvis denne Lov bortfalder?

Naar den højtærede Handelsminister videre henviste til, at § 4 i Loven om den faste Voldgiftsret sikrer enkelte Personer Adgang som Retsobjekt til Paadømmelse ved Voldgiftsretten, stemmer dette ikke helt. Der er ogsaa her en Uklarhed i Han-

delsministerens Opfattelse af Loven. Maa jeg have Lov til kort at citere § 4:

„Endvidere skal i følgende Tilfælde Overtrædelser af Overenskomster mellem en Arbejderorganisation paa den ene Side og enten en Arbejdsgiverorganisation eller en Enkeltvirksomhed (Enkeltmand, Firma, Aktieselskab) paa den anden Side

.....“
Altsaa Arbejderne, der skulde have Beskyttelse og har Beskyttelse efter Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929, betragtes ikke enkeltvis som Retsobjekter i Henhold til § 4 i Loven om den faste Voldgiftsret, men man betragter paa den anden Side et enkelt Firma eller Enkeltmand, der har et Firma, som Retsobjekt, hvis han har en Overenskomst med Arbejderorganisationerne. Det dækker altsaa ikke.

Under Henviisning til den Uklarhed, der her er saa aabenbar hos Handelsministeren, og under Henviisning til den Uklarhed, der er i hans Svar paa mine direkte Spørgsmaal, maa jeg atter anmode om at faa dette klareret, inden vi ved anden Behandling skal tage videre Stilling til Lovforslaget, og jeg maa maaske yderligere anmode Handelsministeren om at drøfte dette i Mellemtiden med Justitsministeren, for at vi kan finde en klar Besvarelse frem af hele denne Sag.

Saa vil jeg til Slut kun sige til de ærede Medlemmer, der har deltaget i denne Diskussion, at vi fra vor Side naturligvis intet har imod, at den danske Befolkning organiserer sig. Vi staar ikke fjendtlig stemt over for Arbejderorganisationer og Arbejdsgiverorganisationer. Vi hævder Grundlovens Krav om Foreningsret paa dette Omraade, men vi staar fjendtlig stemt over for ethvert Misbrug af den Magt, der samles i Organisationerne, og vi vil vende os imod en Organisation, der kunde misbruges til Forfølgelse af enkelte Mennesker, fordi disse ikke frivilligt vil underkaste sig en Organisations eventuelt tyranniske Afgørelser.

Som sagt, jeg afventer Handelsministerens klare Svar paa mine Spørgsmaal, som er meget vigtige for vor Stilling til Sagens videre Behandling.

Prieme: Det ærede Medlem Hr. Knud V. Jensen udtalte, at Aarsagen til, at man særlig var imod denne Lovgivning, var, at der efter denne Lov ikke alene kunde idømmes Straf, men ogsaa Erstatning (*Afbrydelse: Omvendt*)... baade Erstatning og Straf. Det er ikke noget særegent i dansk Lovgivning.